Lietas Nr. 21210003815
Lietas arhīva Nr. K16-0128-15/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2015.gada 27.janvārī

Jēkabpils rajona tiesa: tiesnese I.Tumanova,
ar tiesas sēdes sekretāri I.Baltmani,

piedaloties prokurorei I.Gailei,
zvērinātam advokātam Z.Brokam

atklātā tiesas sēdē neatliekamības kārtībā iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /pers.kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā un 312.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē, šādos apstākļos:

2015.gada 18.janvārī plkst. 19:05 Jēkabpilī pa Neretas ielu virzienā no Ledus ielas uz Brīvības ielu /pers. A/ vadīja automašīnu VW Jetta ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, būdams alkohola ietekmē ar alkohola koncentrāciju izelpā 1,9596 promiles.

Ar savām darbībām, vadot transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām alkohola ietekmē, /pers. A/ pārkāpa 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 39.1.1. punkta prasības, kas noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija pārsniedz 0,2 promiles un transportlīdzekļu vadītāja mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir mazāks par diviem gadiem, un 39.4.punkta prasības, kas aizliedz vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā.

Turklāt /pers.A/izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas šādos apstākļos:

2015.gada 18.janvārī plkst. 19:05 /pers. A/, kurš notiesāts ar Aizkraukles rajona tiesas 2014.gada 18.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu 140 stundām, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 gadiem, soda izciešanas laikā, zinot, ka viņam jāizcieš tiesas piespriestais sods, Jēkabpilī pa Neretas ielu virzienā no Ledus ielas uz Brīvības ielu vadīja automašīnu VW Jetta ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā.

Tiesas izmeklēšanā /pers. A/ (turpmāk – apsūdzētais) pilnībā atzina savu vainu abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā visā viņam izvirzītajā apsūdzībā, neapstrīdēja noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, uzturēja lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi. Aizstāvis un prokurore izteica viedokli, ka lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi.

Tiesa, uzklausot apsūdzētā, viņa aizstāvja, prokurores viedokli un pārbaudot krimināllietas materiālus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi visā apsūdzētajam izvirzītajā apsūdzībā, jo apsūdzētais atzina savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju. Tiesas sēdē apsūdzētajam izskaidrota pierādījumu pārbaudes neveikšanas procesuālā būtība un sekas. Tiesa konstatē, ka apsūdzētajam celtā apsūdzība atbilst Kriminālprocesa likuma 427.panta noteikumiem un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā faktiskās darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 312.panta, jo apsūdzētais vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē un izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas; lietā ir pierādīts apsūdzētā vainīgums abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Tā kā tiesas sēdē pierādījumu pārbaude netika veikta, tad saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešās daļas nosacījumiem pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Atzīstot apsūdzētā vainīgumu par pierādītu, noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 520.pants.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu nosaka Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 312.panta sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Krimināllikuma 46.panta otrā daļa paredz, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa papildus iepriekš konstatētajiem apstākļiem ņem vērā Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi – aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializētu sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(sk. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp)*.

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu

vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem un konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Krimināllikuma 312.panta sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā personas raksturojošie dati. Apsūdzētais dzimis /datums/, tātad viņam uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu bija pilni /gadi/ gadi, Latvijas pilsonis, deklarētā un faktiskā dzīves vieta /adrese/, /adrese A/ (lietas 19.lp.). Apsūdzētais par noziedzīgiem nodarījumiem iepriekš ir sodīts 2 reizes (lietas 20.-21.lp.). Pēdējo reizi - ar Aizkraukles rajona tiesas 2014.gada 18.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar piespiedu darbu 140 stundām, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 gadiem (lietas 34.-37.lp.), pamatsods – piespiedu darbs – izciests (lietas 33.lp.), papildsods - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana - nav izciests. Siguldas tiesā atrodas krimināllieta Nr.11520075113 /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas, 262.panta otrās daļas (lietas 20.lp.).

Pēc apsūdzētā vārdiem tiesas sēdē apsūdzētajam ir 1 klases izglītība, strādā gadījuma darbus ar vidējiem mēneša ienākumiem 100 *euro*. Apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, kas dzīvo kopā ar apsūdzēto, neprecējies. Apsūdzētajam neesot veselības problēmu, kas liegtu veikt fizisku darbu. Attiecībā uz apsūdzētā teikto tiesas sēdē, kas raksturo apsūdzētā personību, prokurore neiebilda.

Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā apsūdzētā personas raksturojošo informāciju, paša apsūdzētā tiesas izmeklēšanā sniegtās raksturojošas ziņas par sevi. Taču nosakot soda veidu un mēru, tiesa neņem vērē apstākli, ka šobrīd Siguldas tiesā atrodas krimināllieta /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta trešās daļas, 262.panta otrās daļas, kuras iztiesāšana nav pabeigta. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 18.pantā noteiktajam neviena persona netiek uzskatīta par vainīgu, kamēr tās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā netiek konstatēta šajā likumā noteiktajā kārtībā. Ņemot vērā to, ka krimināllietas Nr.11520075113 iztiesāšana nav pabeigta, minētais fakts nevar tikts ņemts vērā, kā apsūdzētā personības raksturojošais apstāklis.

Izvērtējot lietā noskaidroto apsūdzētā raksturojošo informāciju, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sapratis savu darbību prettiesisko dabu. Taču ikdienā nemāk vai nevēlas izvēlēties tiesiskas uzvedības modeli un nerēķinās ar savas darbības sekām. Iepriekš noteiktais piespiedu darba sods, kas tika noteikts ar 2014.gada 18.marta Aizkraukles rajona tiesas spriedumu nav sasniedzis soda mērķi un nav atturējis apsūdzēto no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Noziedzīgie nodarījumi izdarīti neizciestā papildsoda laikā. Turklāt apsūdzētais ir izdarījis analoģisku noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas. Tas kopumā norāda uz apsūdzētā nevērīgu attieksmi pret tiesisko kārtību un viņa augstāku sabiedrisko bīstamību. Pozitīvi vērtējama apsūdzētā tiesas sēdē izteiktie solījumi nākotnē neizdarīt jaunus likumpārkāpumus.

Tiesas sēdē apsūdzētais apliecināja, ka ir sapratis savu darbību prettiesisko dabu un cēloņus, norādījis, ka šoreiz sods piespiedu darbu veidā noteikti viņu atturēs no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas nākotnē. Lietas iztiesāšanas laikā tiesa guva pārliecību par to, ka apsūdzētais ir sapratis izdarītā prettiesiskumu, nožēlo izdarīto.

Vērtējot izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu abi izdarītie noziedzīgie nodarījumi, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas un 312.panta, ir mazāk smagi noziegumi. Noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti ar nodomu (tīši), jo apsūdzētajam apzinoties, ka viņam nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību, vadīja transportlīdzekli alkohola reibuma stāvoklī, izvairoties no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Noziedzīgā nodarījuma raksturu nosaka apdraudēto interešu (nodarījuma objekta) nozīmīgums, proti "jo nozīmīgāks ir noziedzīgā nodarījuma objekts, tas ir, ar Krimināllikumu aizsargātā interese, jo kaitīgāks ir attiecīgais noziedzīgais nodarījums" *(sal. Krastiņš U. Liholaja V., Niedre A. Krimināltiesības. Vispārīgā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Zinātniskais redaktors prof. U.Krastiņš – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 93.lp.)*.

Tiesa ņem vērā no Kriminālprocesa likuma 7.panta izrietošo kriminālprocesa pamatprincipu – par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā un 312.pantā paredzēto nodarījumu kriminālprocesu veic neatkarīgi no personas gribas, kurai nodarīts kaitējums. Tas nozīmē, ka kriminālprocess tiek veikts sabiedrības interesēs, jo noziedzīgā nodarījuma rezultātā tiek radīts sabiedrības interešu apdraudējums.

Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma (par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā) 4.punktā teikts, ka analizējot noziedzīga nodarījuma raksturu, tiesām jāvērtē konkrētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļi, to vidū noziedzīga nodarījuma izdarīšanas veids, laiks, vieta (..) *(sk. http://www.at.gov.lv)*.

Abi noziedzīgie nodarījumi izdarīti ievērojamā alkohola ietekmē, izelpotā gaisa pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedza 1,5 promiles. Turklāt noziedzīgie nodarījumi ir izdarīti apdzīvotā vietā brīvdienā - svētdien plkst. 19:05, proti, vietā un laikā, kad ir ievērojama ceļu satiksme un ceļu satiksmes dalībnieku kustība. Turklāt no lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais vadot transportlīdzekli alkohola ietekmē, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras nekad nebija iegūtas, pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu un tādēļ tika apturēts (lietas 2.lp.). Līdz ar to, tiesa atzīst, ka apsūdzētā prettiesiskās rīcības dēļ, ievērojami tika apdraudēta ceļu satiksmes drošība.

Vērtējot ar noziedzīgiem nodarījumiem radīto kaitējumu, tiesa konstatē, ka tiešs mantisks kaitējums nav radīts. Taču ievērojami tika apdraudēta satiksmes drošība un ceļu satiksmes dalībnieku dzīvība un veselība.

Ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav piemērojams sods brīvības atņemšanas veidā, jo nav izdarīts tāds noziegums par kuru būtu jāpiemēro tik bargs sods un jāizolē viņu no sabiedrības.

Tiesa uzskata, ka par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem nav piemērojams sods naudas soda veidā. Izvērtējot Krimināllikuma 41.panta otrās daļas 2.punktā norādīto, ka par mazāk smaga nozieguma izdarīšanu piemērojams naudas sods piecu līdz simt piecdesmit Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu apmērā, kā arī atbilstoši minētā panta ceturtajai daļai nosakot apsūdzētā mantisko stāvokli, tiesa secina, ka šis soda veids ir apsūdzētajam neatbilstošs, jo tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav pietiekošu ienākumu, lai šāda veida sodu varētu izpildīt.

Krimināllikuma 40.pants noteic, ka piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Piespriežot pamatsodu piespiedu darba veidā, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, un piespiedu darbs ir sabiedrībai būtiski lietderīgāks nekā brīvības atņemšanas sods, piespiedu darba izciešanas rezultātā apsūdzētais tiks motivēts laboties.

Tādējādi tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā par abiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētajam nosakāms pamatsods – piespiedu darbs.

Nosakot piemērojamā soda mēru, tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa, nosakot soda mēru par abiem noziedzīgajiem nodarījumiem, par apsūdzētā mīkstinošo apstākli atzīst to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā un izdarīto nožēlo.

Nosakot soda mēru par noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 27.pantu un 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzīst un ņem vērā apsūdzētā atbildību pastiprinošo apstākli – noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu

recedīvu.

Nosakot soda mēru par noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 27.pantu, 48.panta pirmās daļas 1.punktu un 12.punktu atzīst un ņem vērā apsūdzētā divus atbildību pastiprinošus apstākļus – noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Izvērtējot minēto, kas noskaidrots par izdarīto noziedzīgu nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību ietekmējošiem apstākļiem un pārējiem apstākļiem, kas ņemami vērā pie soda veida un mēra noteikšanas, tiesa atzīst, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, apsūdzētajam nosakāms soda sankcijā paredzētais pamatsods – piespiedu darbs - tuvu soda mēra maksimālajai robežai:

- par Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu – piespiedu darbs 260 stundas;
- par Krimināllikuma 312.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu – piespiedu darbs 270 stundas.

Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcija paredz obligātu papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, piemērošanu, paredzot tiesību ierobežošanas maksimālo laiku – līdz 5 gadiem. Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, t.sk., noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētā personību, tiesa atzīst, ka transportlīdzekļa vadīšanas tiesības atņemamas uz maksimālo soda sankcijā paredzēto laiku - 5 gadiem.

Izvērtējot Krimināllikuma 262.panta otrās daļas sankcijā paredzēto papildsodu – mantas konfiskācijas piemērošanu, tiesa secina, ka papildsods – mantas konfiskācija apsūdzētajam nav piemērojama.

Saskaņā ar Krimināllikuma 42.panta trešo daļu, tiesa, nosakot mantas konfiskāciju par noziedzīgu nodarījumu pret satiksmes drošību, piemēro daļēju mantas konfiskāciju un attiecina to uz transportlīdzekli.

No lietas materiāliem redzams, ka konkrētajā gadījumā transportlīdzeklis, kas izmantots noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, VW Jetta ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/. Lietā nav atrodama informācija par minētā transportlīdzekļa piederību apsūdzētajam. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 42.panta pirmo daļu, mantas konfiskācija, ir notiesātā īpašumā esošās mantas vai tās daļas piespiedu bezatlīdzības atsavināšana valsts īpašumā. Tā kā no lietas materiāliem nav iespējams nodibināt transportlīdzekļa VW Jetta ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ piederību (lietas 16.lp.), tā konfiskācija nav pieļaujama.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu, savukārt galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta otro daļu kopējais soda apmērs vai laiks drīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku (..), bet ne vairāk kā par pusi no maksimālā soda apmēra vai laika (..). Tiesa atzīst, ka ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, notiesātā personību, apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojama daļējā piespriesto sodu saskaitīšana, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – piespiedu darbs 400 stundas, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

No lietas materiāliem redzams, ka ar Aizkraukles rajona tiesas 2014.gada 18.marta spriedumu apsūdzētais sodīts par Krimināllikuma 262.panta otrās daļas izdarīto noziedzīgo nodarījumu ar piespiedu darbu 140 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem, bez mantas konfiskācijas. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 4.aprīlī (lietas 34.-36.lp.). Saskaņā ar Valsts probācijas dienesta sniegto informāciju pamatsods – piespiedu darbs ir izciests 2014.gada 3.jūnijā (lietas 33.lp.). Tiesa konstatē, ka uz lietas izskatīšanas dienu apsūdzētais nav izcietis papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, neizciestā papildsoda laiks ir 3 gadi 2 mēneši 10 dienas. Līdz ar to, tiesa konstatē, ka apsūdzētais noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pēc minētā sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – izciešanas. Šādos apstākļos, nosakot galīgo sodu pēc spriedumu kopības, piemērojami Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas noteikumi. Tiesa atzīst, ka ņemot vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, notiesātā personību, apsūdzētā atbildību ietekmējošos apstākļus, nosakot galīgo sodu pēc spriedumu kopības, piemērojama daļējā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – pievienošana, kas nav izciests pēc Aizkraukles rajona tiesas 2014.gada 18.marta sprieduma, nosakot apsūdzētājam galīgo sodu pēc spriedumu kopības – piespiedu darbs uz 400 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 5 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas. Tiesa atzīst, ka šāds galīgais sods ir adekvāts un taisnīgs apsūdzētajam par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu procesuālie izdevumi lietā ir 59,77 *euro* par zvērināta advokāta Zigurda Broka sniegto juridisko palīdzību (lietas 28., 44.lp.).

Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa noteic, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus. No Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtās daļas izriet, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta.

Tulkojot Kriminālprocesa likuma 368.pantu, tiesa var lemt par personas atbrīvošanu no procesuālo izdevumu pilnīgas vai daļējas piedziņas tikai tad, ja šādu lūgumu izteicis apsūdzētais (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 13.septembra lēmums lietā Nr. SKK-413/2013*). Apsūdzētais un aizstāvis nelūdza tiesu atbrīvot apsūdzēto no procesuālo izdevumu samaksas, kā arī lietas materiālos nav dokumentu, kas raksturotu apsūdzēto kā maznodrošinātu personu. Tādejādi tiesa nekonstatē pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas. Līdz ar to procesuālie izdevumi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktam, 368.panta pirmajai daļai piedzenama no apsūdzētā valsts ienākumos.

Drošības līdzeklis /pers. A/ – uzturēšanos noteiktā vietā – atstājams spēkā līdz spriedums stāsies spēkā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527.-530.pantu tiesa

n o s p r i e d a

1. Atzīt /pers.A/, personas kods /pers.kods/, par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 260 (divi simti sešdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.
2. Atzīt /pers.A/, personas kods /pers.kods/, par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 312.pantā un sodīt ar piespiedu darbu uz 270 (divi simti septiņdesmit) stundām.
3. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu daļēji saskaitot piespriestos sodus, sodu noteikt – piespiedu darbs uz 400 (četri simti) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem, bez mantas konfiskācijas.

4. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana - pēc Aizkraukles rajona tiesas 2014.gada 18.marta sprieduma un noteikt /pers. A/, galīgo sodu – piespiedu darbs uz 400 (četri simti) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem 5 (pieciem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.
5. Piedzīt no /pers. A/, personas kods /pers.kods/, valsts labā procesuālos izdevumus par valsts nodrošināto juridisko palīdzību 59,77 *euro* (piecdesmit deviņi *euro* 77 centi) apmērā.
6. Drošības līdzekli /pers. A/ – uzturēšanos noteiktā vietā – atstāt spēkā līdz spriedums stāsies spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 dienu laikā, iesniedzot sūdzību (protestu) Jēkabpils rajona tiesā. Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā tikai daļā par piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Pilna sprieduma pieejamības datums - 2015.gada 10.februāris.

Tiesnese I.Tumanova